

[Esther Malling Pedersen.]

levnet dette høje Ting meget kort Tid til Behandling af Lovforslaget. Den højtærede Minister udtalte straks ved Diskussionens Begyndelse, at det ikke var Hensigten, at der skulde gives mere Tid dertil. Sagen i sin Helhed er jo saa stor og betydningsfuld, at man har Lov til at hævde, at selv den Tid, der blev levnet det andet høje Ting til dens Behandling, ikke var tilstrækkelig, selv om det efter den Interesse, som Sagen vakte, og den Diskussion, den blev Genstand for ud over Landet, selvfølgelig ikke kan siges, at den blev gennemjasket; jeg brugte, som sagt, heller ikke det Udtryk. Hele den Diskussion af Spørgsmaalet, som fandt Sted, viser tydeligt, at man først paa et ret sent Tidspunkt blev klar over, hvad det egentlig var, der her var Tale om. Derfor vil jeg vedblivende hævde som min Opfattelse, at Sagen ikke var drøftet til Bunds. Det vil utvivlsomt vise sig, naar Lovens Ikrafttræden nu bliver udskudt, at Spørgsmaalet langt fra er uddebatteret, men vil blive gjort til Genstand for fornyet Drøftelse.

Lisbet Hindsgaul: Jeg forstaaer naturligvis meget vel, at den højtærede Justitsminister ikke vil tage imod nogen Advarsel fra mig, endsiige erkende, at Advarsler har fundet Sted, men Justitsministeren omtalte selv det store Røre, som Loven har vakt Landet over, og Medlemmer af denne høje Forsamling, som har rejst Landet rundt, har ikke kunnet undgaa at bemærke, at der har lydt advarende Røster og har været saa stor Modstand imod Loven, at det nok kunde forskrække selv en Justitsminister Steincke. Jeg maa fastholde dette, thi vel ved jeg, hvilket Samarbejde der har fundet Sted mellem Det konservative Folkeparti og den højtærede Justitsminister, men jeg vil dog hævde, at ude i Befolkningen har Svangerskabsloven vakt den største Modstand, som noget Lovkompleks i lange Tider har vakt. Saa meget Politiker er jeg da!

Saa er der Problemet Seksualklinikkerne, som den højtærede Justitsminister her fra Talerstolen har erklæret at han har været og er betænkelig ved. Jeg tror, vi fra Oppositionens Side kan være enige om, at dette Punkt er en meget væsentlig Del af Loven. Vi har intet faaet at vide om, hvorledes disse Seksualklinikker skulde virke, men vi har Grund til at tro, at de, efter menneskelig Beregning i alt Fald, ikke alene vil komme til at virke som oplysende In-

stitutioner, men uundgaaelig ogsaa som vejledende, og deri ser jeg Degenerationstegn, som jeg mener det er min Opgave at modarbejde, saa godt jeg kan det. Jeg kan derfor ikke andet end gentage, hvad jeg sagde i mit første Indlæg, at jeg haaber, der bliver Lejlighed til at faa dette Lovkompleks taget op til fornyet Undersøgelse og alvorlig Drøftelse, da det er af saa stor Betydning for det danske Folk.

Justitsministeren (Steincke): Jeg vil gerne, for at ogsaa jeg kan komme til at advare, advare de to ærede Ordførere imod at vente sig alt for store Forandringer som Følge af denne Udskydelse af Svangerskabslovens Ikrafttræden. Jeg tror ikke, man paa andre Punkter — det kan jeg i hvert Tilfælde ikke i Øjeblikket se — end med Hensyn til Seksualklinikkerne overhovedet vil kunne vente sig nogen Ændring af Betydning, og de Ændringer, man kan vente sig her, kan vi ikke diskutere i Dag. De vil være afhængige af de Overvejelser, som Regeringen vil komme til at foretage som Følge af Befolkningsskmissionens Forslag i saa Henseende.

Lisbet Hindsgaul: Jeg takker den højtærede Justitsminister, da det har meget stor Betydning for mig, at der muligt sker en Ændring med Hensyn til Seksualklinikernes Oprettelse, og jeg tager Justitsministerens Udtalelse som et Løfte herom.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udskydelse af Ikrafttræden af Lov Nr. 161 af 18. Maj 1937 om Ophævelse af § 242 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 359).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.